

Tredje kapittel

Han har en plan.

Og Hun har en plan:

Hun sitter i sin sofa mens Hun gråter over den kjærligheten Hun har i hendene sine (But They dont Talk Back ikke sant) og den skulderen Hun så gjerne skulle vært *for Ham*.

Men Hun er jo voksen nå ikke? Voksne skal kunne leve med tap.

Hvem skal

Jeg er i tvil, hvem skal få formulert seg nå, Sårbar? Tomrom? Thea, Bulder, Tolvåring, eller Han som er som en Ulv. Det er vel rettferdig om flere av de Hun har inne i seg får bli med på å lette på sløret.

For eksempel Han som Hun har gjort til seg:

Do You Realize/ I am Still Lost

det er meg
jeg er Ham
i alle år har Hun trodd at jeg er den
som ga henne opp
men jeg har ikke det
jeg er bak henne
og passer på
jeg vet at Hun har sorg i seg
så går Hun ut i natta er jeg der
Hun ser det bare ikke
i kroken med en øl der er jeg
i smuget Hun går forbi.

Og jeg lovet henne dette: At jeg skal passe på, jeg sviktet henne, og nå for alltid er jeg, og så skriver Hun denne ekle spydige teksten og jeg vet knapt hva jeg skal gjøre, jeg blir hard i maska, ja forbitret, biter kjevne sammen og skal Hun forlate meg nå?

Sårbar: Hun legger skylda på deg for at alt som er ødelagt. Hun er alene, og Hun er.....
(dette har vi enda ikke kommet til), og du er ikke der, du er bare en skygge i natta, Hun trenger mer enn det.

Hun som er fem år: Han er farlig. Han er en Ulv, våken Ulv om natta.

Hun som er syv år: Han kan lage hakkemat av deg, pass deg.

Hun som er tolv: Jeg har lyst på ham jeg.

Hun: Jeg skjønner dere alle sammen.

Versjon 1: Delirious

det var det Han kalte henne.

det var jo hans ide,

ja men nå, Han stod og skjelte henne ut på kjøkkenet i den søte gata der folk bor som ikke ønsker ha privatliv og broren hans ble opprørt og forsvarte henne. Og det. Det kunne jo umulig Hun vite. Men noen kan jo synes at kvinner som sier «en gang til» er tja litt eh..heksete? Kanskje? Jo definitivt. Akkurat nå kom jeg til å tenke på Susanne Sundfør, og hva den låta hennes, Delirious, handler om, og det er om makt, ikke noe annet. Og nå følte jeg at jeg dro den låta ned i gjørme og søle. Ned i gørr. Og det er ikke, for den er så fantastisk fin, stemmen hennes og hvordan hun er på scenen. Det er ingen over og ingen ved siden. Bare sånn, ja jeg må skrive et alternativ det forstod jeg nå, så:

Versjon 2: Bunnløst Seksuell,

Altså, kanskje det ikke handler om sex. Men noe sexy, som *låter* og *Menn med Gitar*. Kanskje Han stod med et gevær i et skogholt og truet henne og Hun skrek *hjelp* mens Hun løp mot en sykkel. Det var det, Hun klarte faktisk tenke: Nå må jeg skrike, rope, sånn at alle hører meg. Han var forbanna med grunn, men Han blandet kortene da Han skrek og truet og sa at samma f hvem Hun elsket, låtene var Hans nå. Og det stemte. Han turnerte et helt år med de låtene. Og Han ble like sur hver gang Noen dukket opp blant publikum med en plakat hvor det stod: *Jeg vet hvem som egentlig har skrevet de låtene.*

Uansett, med utgangspunkt i versjon 1 her:

Så hevet Hun, på vegne av alle kvinner, stemmen x2

stemmenx1

men hvor grusomt kunne det være

når menn vred seg i parken med armene over hodet når Hun gikk forbi

sånn orgasmisk

Hun fattet det ikke,

folk var jo blitt helt sjuke!

Det slo henne ikke at Hun i kampens hete, for det var det det ble, en maktkamp, der alle midler ble tatt i bruk for å vise, hva hadde Hun gjort, jo Hun skulle jaggu vise Ham og verden (verden ja gitt) så Hun tok en selfie av seg selv, og det ansiktsuttrykket, det var jo utgjort, men det ga jo bare tankene en vei å gå:

sexsexsexsexsexsexsex

og det var det Hun var når Hun gikk på gata nå

sexsexsexsexsexsex

der Hun

for å bruke noen andres ord, var en fake som gikk på ballonger

altså Hun fakete at Hun gikk på ballonger

Hun var en fake og en sex

og ingen ballonger

Hun gikk på bakken

men Hun svevde over

hadde Hun prøvd å un-poste det fotoet?
Hun visste ikke,
hvor var fotoet nå?
Over alt og alle hauger.

At alle i den tidligere så sammensveisa familien ville snudd seg i graven
og slått hånda av henne
var Hun veldig klar over,
hva hjalp det vel å si at kvinner skulle være
stolte over: *seksualiteten sin*

spesielt ikke når kvinner fikk krampeanfallet av redsel midt i akten,
som for henne,
I en seng

Og det var jo muligens fordi det hadde kommet fortid med Ham. Han hadde bare gått på do,
og der lå Hun i senga og ventet på Ham og på de 10 minuttene Han hadde brukt på å tisse og
vaske seg med Lano så hadde fortid heftet seg på Ham og Han seg nå inn fra gangen mellom
soverommet og toalettet som en uværssky. *Hennes fortid*, den var massiv og dekkende, ikke
en gang øynene hans lyste inne i den skyen som nå var blitt til Ham. Og ganske snart blåste
det opp til uvær, og det regnet tårer inne i det som for få timer siden hadde vært et hyggelig
krypinn av en ungarshybel.

Come On Back This Way/ Childbride:

Senere tok Hun ham i forsvar ovenfor den broren, Hun sa:
Ja, Hun kalte seg til og med Konen,
at Han måtte få *kjefte på Konen sin om Han trengte det*.

Hun hadde kanskje faktisk på et merkelig vis da en slags hukommelse om at de faktisk var
gift,
selv om ikke brudekjolen hang i skapet akkurat,
de hadde giftet seg i et bomberom,
det var ganske romantisk,
med lys som hang i slynger og
et band som spilte.

Han hadde giftet seg med Nattalter.
Men nå, hva var det som gjorde at Han ikke jobbet med å bygge
de skillene ned(i Buketten),
hvis det var kjærlighet altså.

Noe annet er vel at ritualelignende arrangement i nattens mulm og mørke ikke var en god
kombo med en tramuelidelse.

Men jeg har et alternativ til det også, det med at Han ikke jobbet med å rydde opp i Buketten.

For Han jobbet som bare for det faktisk
for jeg fikk denne ideen nå altså: tenk om Morfene,
at de var Ham
så godt som alle.

Ghosts

Det var den gangen Hun hadde fortalt Ham om tråkkinga og spøkelses-stemningen at den *tok henne over*, tok over henne, og Han hadde *det ansiktsuttrykket* hadde Hun forundret registrert og det med en viss uro, men så hadde Hun tenkt: Ok det går fint det er veldig bra det hvis Han nå laster ned og installerer en liten greie på mobilen min sånn at Han nå vet hvor jeg er til enhver tid og kan komme og plukke meg opp der jeg har havnet, så er det *brillefint*.

Og det var det Han gjorde,
Når det plnigetpling på mobilen hans,
hva plinget det?

Kanskje: OBS, Hun er ute (og det skal sies at ingen farer av gårde sånn uten at det først har skjedd noe trist eller forferdelig som får noe skjørt inne i en til å lete etter en redning.)

Opp Bogstadveien blinket det og da kanskje Han tok på seg en parykk og en nøytral hettegenser,
for når Hun kom trippende på ballongene sine
opp gata så Hun et fjes Hun kjente en draging mot, det var,
det lignet jo på,
Han snakket svensk jada
men det gjorde ingenting,
for Han var så barsk.

Ja den haka
og det senefestet under kjeven
det var gudegitt.

Kunne Hun bare få plassert leppene der så ville alt bli bra.

Into My Arms/Fortune`s Fool

Hun lette etter Ham og Hun fant Ham jaggu. Det er vakkert, for selv om jeg dikter, og her er Sårbar enig. Hvis Hun slik hadde havnet på puta hans igjen og igjen ville jo det vært, faktisk, helt fantastisk.

Tolvåringen: hihhi

Og det, kjærlighet

Han ene trakk seg lurt nok unna,
nr to klikka, og nr tre klikka som nevnt også.

Men det å være en fake som trækker rundt på innbilte ballonger samtidig som noen hadde fått lov til å streame før sending. Var det da, da de streamet det klasket Hun lagde når Hun gikk i gulvet, i steingulvet i gangen da nr 2 klikka og dyttet henne hardt nedi der, og det var det stønnet Hun klarte presse ut av lungene idet Hun klasket ned i gulvet som *noen jenter* i en radiokanal likte best, og de lagde morsomme små snutter av det med et instrument som sier bært og gøyale pop-musikk. Var det da Hun gikk i dvale?

Sårbar: Nei, dvalen-det er en annen historie som handler om Know.

Men dette, hvordan kan noen skrive sånn om partnervold tenker du sikkert. Ja jo det kan jeg, for jeg opplevd ting selv. Så vet du det. Og da lurte du vel på hva av det andre her som er sant? Jo det er minimalt skal jeg fortelle deg. Men litt sånn småvold, i knowohknow.

Men samme hvor dum du har vært,
samme hvor dum Hun hadde vært,

hvor helt utrolig høy på seg selv (det er en annen variant av det også)(og da viser jeg til pamflett 1),
så blir de fleste, som da også Hun, ødelagt av vold.

Hun ble nummen
verden var som tåke
Hun gikk på føtter som ikke kjente underlaget.

Samtidig ga volden henne et indre dårlig grunnlag og- med hensyn til konfliktløsning. Nå ble det jo sånn at Hun når Hun burde ta til motmæle eller forsvare seg *med ord* istedet tok tak i en arm eller pekte dystert med fingeren inn en eller annen brystkasse, og med det fikk et tilsvarende men mye hardere slag eller dytt i retur.

Sårbar har jo alt fått komme med et par kommentarer, men her er:

Sårbar sin variant av det

Hun savnet uforbeholden kjærlighet
at noen var
sanselig sammen med henne
og kjente like mye i håndflatene som henne og visste om det(at hender er til å kjenne med)
som kunne se lys i andre
og innover i øynene helt til sjelen
en som var det

og det med sjelen: Visst er jeg Sårbar, men jeg tuller ikke. Jeg vet hva sjelen er og det gjør nok du og, og det er ikke det samme som personlighet, karaktertrekk, eller ego.

Nei det er det du drasser med deg inn i livet.
Som du og uttrykker lenge før du er født,
som er i sparkene dine inne i magen og hvordan du
snurrer og beveger den lille kroppen din der inne
og hvordan du er stille eller blafrer nervøst som
en sommerfugl når høye lyder slår inn gjennom mageskinnet

for det gjør det-

Pook & Scare

Du Sårbar, Treåringen kan umulig ha vært 100% inne i dette? Men et lite kakestykke av Treårings mentalitet. For Hun liker å ha makt. Å bestemme, Gjøre som Hun vil. Skremme noen til og med. Det kiler i magen når Hun skremmer! Men noen må etterpå si at nå er leken over, nå er du ikke skummel mer er du vel, og da kan Treåring krype fornøyd opp i et fang og krølle seg sammen der, men sett at det som skjer er noe annet,

noe dystert,
og en Treåring blir en skremmer for alltid?

Se, det er morsommerer når Spydig skriver, er det ikke? Men hva hvis noen het Bulder da, ville du og ha en versjon av det som er beskrevet av alternative forklaringer og lekser?

Bulder: Det er ikke sant. Det som de sier. Eller det Hun sier. Hun hadde ikke noe valg. Nei, en Han ga fra seg telefon-nummeret Hennes til bekjente. Han sa Hun var en som de kunne ringe for å....du vet. Da Hun skjønnte det ble Hun sjokkert. Hun hadde faktisk aldri ønsket å bli oppringt av Gud og Hver Mann. Da Han oppfattet dette som Motstand Mot en Genial Plan så hacket Han telefonen Hennes og klarte på grunn av det å til enhver tid være der Hun var, enten i form av Seg Selv eller som Seg Selv Gjennom Bekjent.

I stedet for å sette en stopper for dette så skammet Hun seg og ble mer og mer spacy og rar. Ja det er fiffig det der, hvilke mekanismer som slår inn hos de som blir lurt og brukt. Og la meg belyse dette med et eksempel: Det kan dra med seg en hel uhorvelig masse det å være 14 år og plutselig ha sendt et nakenfoto til klassens kjekkas etter å ha blitt bønnfalt om det. Veien fra å være en vanlig 14 årig jente til ei forskremt ei med sviktende selvbilde (som ligger med alle og enhver) er kort, veien fra å være klassens vennlige kjekkas til sexfiksert monster er også

tilsvarende kort. Veien til et voksent tilfredstillende seksualliv da vil jeg si er like lang for begge.

We Kissed, The Wiper, Jack the Ripper

Tror ikke jeg klarer putte inn noe apropos her, men altså jeg merker jeg kommer tilbake til dette med frierier hele tiden. Ja det jeg mener er at hvis jeg skulle argumentere her for å stykke opp teksten som dette uten sammenhenger og apropos, så må det være at det er jo sånn hjernen vår er, vi tenker og snakker i brokker og biter. Hvorfor skulle ikke en tekst være på likens vis? Men hva sier du? Er det en dør som er sparket inn nå? Og det skjedde i 2015?

Mm. Men Giftermål.

Ja, så altså Han må jo ha fridd minst tre ganger, og den ene gangen ble det jo uaktuelt fordi Livet du vet, og den andre gangen da sa Hun jo at jammen du kan fri til meg men hva med *henne*, og jeg er to, og frøken pertentelig-som-egentlig-er-gjennomnummen-og-må-ristes-til-live-snart *vet ikke en gang om meg og oss og vår blomstrende skribentkarriere*, og her gjespet Hun, *disse nettene tar livet av meg* sukket Hun, at Hun *prøvde ta igjen søvn fra natta før*, men da hadde Hun jo heller ikke sovet, Hun hadde fått så mange å skrive til og for, og brukte nettene til det, og Han sa Han kom til å gifte seg med henne uansett, når det er sagt så burde Han jo ha snakket med Henne om den saken da, men det tenkte Han ikke på, det er jo ikke sikkert heller at Gjennomnummen var den Han hadde lyst til å giftes med.

Something You do/ Mr Mistake

Men det tredje frieriet,
hva skjedde
Han fridde igjen og det Hun så for seg var at Han strupet Henne
Hun kunne se det for seg som i sakte film
en neve
som tettet grepet
og hardnet det
rundt hennes tynne hals
så Hun reiste seg skyndsomt og gikk.

Igjen
hvordan
handlet det om

at de som skal fri til noen med kjipe erfaringer må lese seg opp på dette, eller var det sånn at Han faktisk var helt utrolig ustabil og farlig inne i der? Var det *det* Hun catcha?

Eller hadde Hun faktisk startet en samtale med Mennesker gjennom sangtekster(fordi hun elsket musikk selvfølgelig)? Men så ambulerte Hun mellom Spydig og Sårbar og det gikk som en vevskytselfrem og tilbake pendlet det, og da fra et sjenert menneske til et annet sjenert menneske som brukte tid i leilighetene sine med og foran pcer og ark, fordi de ikke var så veldig tøffe eller sterke noen av dem.

Og når Sårbar hørte Spydig sine tekster ble Hun trist og Spydig ble bare oppgitt over alt det føleriet som Sårbar klarte trække ut av seg.

Og Mennesker ble jo helt skrudd av den skytslingen som Mennesker ikke skjønnte bæret av. *Yeah Weave Your Web* sa De og det ble stående helt uimotsagt at Hun var en morderisk hunnedderkopp som bare hadde som intensjon å fortære for eksempel en Ham. Hun fortærte Ham levende og Han strupet henne, og på et vis var vel det en fruktbar relasjon, *det skjedde mye der*, det indre svarte siget fikk spire og blomstre. Og de uttrykte det begge, men aldri sammen.

Manymany Emmas ooh ohh Anna da

Endelig: Han catcha det! Han ctcha det at Hun var rammet. Men så begynte Han å spørre hva Hun het, der på putene, *hva heter du*, Han ble som besatt, og Hun svarte ikke, *han visste da hva Hun het* tenkte Hun, men da ble Han irritert, Han hadde begynt å notere det han mente var alle alterne hennes ned i en bok, og Hun klarte ikke få seg til å si høyt at i dag var det bare slik at Hun følte seg som Ingen.

Ingen er stille å elske med.

Ingen som bor i veggen.
en trist tapetremse
av en grevling og
ja en liten dyrefamilie med mørke øyne,
i den tapeten satt Ingen og kikket
ned på hender som kjentes som sandpapir over ribbeina.

Det var som bare.
Ingenlingenting.

Thankyou

Å Røyksopp,
Hun hørte den sangen(Thankyou) og ble bare rolig inne i seg,

det var det Hun og burde: Takke.

Takke Sånne som tolererte at Hun glemte,
som lot henne komme tilbake,

som fotfulgte henne i dager og netter
passet på henne

Takk, de burde sagt det for lenge siden jeg vet.

Igjen altså, hvem skrev det over her? Thea? No? **Denne takketeksten.**
For det som kommer under er jo av en helt annen karakter, det bare stod her plutselig så:

og begynner slik:

Spydige lille jævel

på veien hit glemte jeg hva jeg skulle,
skulle skrive noe

vannete blikk
et vannete blikk
sørgmodig

et eller annet sted sitter Han og følger meg ironisk
et ironisk smil, blikk, tunge
spisse tenner

ironi

aldri selvironi

de som bare er ironiske på andres vegne, hva kaller man dem?
Forstyrra.

Apropos forstyrra, så vil Sårbar ha fortalt noe Hun og:

Stønn mens jeg Kverker deg

Han dukket opp på hjørnet med et tau strukket ut mellom hendene *i stedet* for morsom parykk. Det var tvinnet litt ekstra hardt rundt høyre hånd det kunne Hun se- og Han hadde jaggu et dystert ansiktsuttrykk, øyenbrynene forsvant inn i et sint hakk, og øynene hans stirret rett på henne der Hun syklet ned Norderhovgata. Ja for å være spesifikk så kom Han gående ned Kampengata. Der hvor disse gatene krysser hverandre var det de nesten møtte på hverandre. Og gesten hans med det tauet var «litt» sånn jeg- kommer- og kvæler deg- *snart*- bare vent.

Så da, Sårbar sover dårlig, mens Hun sover godt, og Spydig sover ikke i det hele tatt fordi slike merkelige øyeblikk fyrer henne av, Hun morer seg med den *inputten* Hun nettopp har fått: Mann Med Tau og Truende Sinna Hakk og ser ikke trusselen det og Han innebærer overhodet.

Let Me In

Men så endret noe seg, Hun var for gammel for reenactments, Hun var dyttet ned fra tronen og der satt det en vakker 21-åring i hennes sted, Ham og Han og han hadde sagt slutt og over og det med punktum.

Og det var da Hun peiset mørket ned, det var jo symptomatisk- men Hun så det ikke selv, for på det der var Hun lite selvrefleksiv, men det var kanskje litt ironisk at Hun akkurat da når Hun plutselig var helt alene i verden igjen, begynte å skrive om verdens undergang.

Verden gikk under, og det var bare fotavtrykk og følelser

det var overgrep, voldtekt og krig

og spøkelser

og slik gikk det helt til:

Kråka sa ifra. Kråka hadde fått nok av den hissende, deprimerende, manipulerende tonen hennes, og hvordan Hun prøvde å dreie på alles hoder, prøvde å holde Ham interessert og forelsket og Hun, det slo henne: Kråka har rett, det jeg gjør er å manipulere, jeg prøver få noen til å ombestemme seg, skamme seg, angre seg, unnskyldte seg og se med øynene sine. Ja se på ordentlig med øynene sine!

Mm se verden *slik den egentlig* er gjennom de hullene i kraniet.

Og Hun la som det heter: pennen ned, det ble stille, ingen nattlig tasteklikking og ikke noe annet som klikket heller, bare stille, gråt, og grått, en lang gråværsdag og aks ute på jordene sammen med vintre.(Arnalds)

Hun ble vinter: Å gjøre det man må og ellers ingenting.

Sårbar: Og enda har vi ikke kommet til Knowet.

Kråka var forresten ellers ganske passiv aggressiv. Han så ikke seg selv som skyldig i noe særlig annet enn å være en ærlig fyr. I parken øvde han seg på noe, og det med stor innlevelse og fryd, han prøvde få bikkja til å bite det den gikk på. Planen var snedig, han skulle gå på henne en dag, for Hun løp jo stadig rundt til terapeuter, og da: Han runder hjørnet og Hun runder hjørnet, også: wraff!! Der biter bikkja henne i skinnleggen for det går da ikke an å gå på ei bikkje sånn? Ja gå rundt sånn og det fort også og ikke se seg for! Og da, det vil nok bli sånn at Hun blør ganske kraftig. Og når Hun banner og hinker og kjefter så ser Hun opp på ham akkurat sånn som Hun så ned på ham en gang, og da ser Hun at det er ÅhMann, det er ÅhMann med Bikkja! Og da smiler han den ÅhMann.

Han var og er den skummetste Hun visste om.
Rett etter ham Hun visste Hun kjente på den festen
Han som fikk alle med på ting.

Han lot som om Han var med på det,
Hun lot som om Hun var med på det,
mens han(Folk på Døra) var den eneste som virkelig var med på det,
og hvordan ble det slik.

Fordi de var Fawners.

The Fawners- Welcome! Willkommen! Benevue!

Hun merket jo alle følelsene hans som kom ut av Ham og alle følelsene Hun sendte bakover i rommet mot Ham,

hadde det vært hennes ide
en skikkelig repetisjon av traumemateriale,
om så var så ville det være lettere å leve med
tanken om at det var slik det var (en aktiv handling, en
iscensettelse nærmest for å bearbeide), at det ikke var utnytting.
Ja unyttig var det i vert fall ikke.

Men var det derfor Han sa at Han iverfall visste en ting:
og det var at Hun ikke var søt.

Hun var ikke søt innenfra og ut
nei Hun var, mente Han, en slem pike,
som kunne se ond ut,

Men hvorfor etter at det hadde kommet Folk på Døra, så klabbet Folk til henne? Folk fra og på Døra løftet den store manneneven sin og hodet hennes slang ut til venstre samtidig med at Hun tenkte: «*Nei, dette skjer ikke, det skjer ikke meg, jeg har lest om det men det skjer ikke ikke meg.. jeg*».

Ingen tror de vil havne i de statestikkene. Å bli en av dem. Når Hun først var blitt det (og egentlig alt var der), og kunne bli det igjen, så puttet Hun en svart sladd over det der inne. Hun ble glemsom. Og snart: så:

ÅÅÅÅHH

Var det derfor idet Hun syklet forbi den møkkings Øyafestivalen som sperret alle veier på hennes vante vei i byen og det var da en gjeng gutter ropte navnet hennes sånn *ÅÅÅÅÅH* la oss si Thea
ja *ÅÅÅÅÅHTHEA*,
det var forferdelig flaut.

Men så klart hadde det ingen sammenheng.

Det er bare slik det er, for de utsatte, de plagede, det hekter seg, alt hekter seg som en vev eller et hekletøy, en floke og et gradvis spinn,

og de og det vikler og fikler
seg inn.

Kompiser man ikke burde stole på, tekster på avveie med mere. Jeg blir litt, kanskje jeg likevel burde skrive litt mer om oppveksten hennes *for din skyld*, jeg har jo sider å ta av så hvorfor ikke:

Og han frydet seg,
frydet seg, det merket Hun jo,
at han virkelig **koste** seg der han hadde fått,

den dagen Hun skjønnte, ja venninna hennes kom jo ut fra det kjellerrommet
og da så Hun og tenkte Hun: *Ånei ikke du også*.

Hvada? Hva hadde skjedd der inne? Er det ikke rart at man kan vite *med sikkerhet* hva det er som har skjedd, samtidig som at man ikke vet det?

Tolvåringen: Mm.

Om Lysekrona

Hvis det er sånn at man er geni for kun en kort periode i livet så var hennes på noen uker, den første hang jo sammen med De Råtna Gutta, mens nummer to definitivt ble utløst da Hun beit Kjekken i skuldra og altså var inne og ute av en fest på ti minutter.

Jeg lurer på hvorfor Hun var så ensom at Hun tenkte det var en god ide å gå ned på Blå for å sjekke trøkket helt alene.

Kunne Hun ikke ringt en venninne.

Eller var det kanskje sånn at etter Oppbankingen, Ørefiken & Kvelertaket (som ingen hadde fått høre om) så hadde Hun vært så merkelig at alle hadde trukket seg litt unna og med merkelig mener jeg glassaktig som en manet, kjedelig og velmenende, uten spontane uttrykk whatsoever, altså det kan Hun ikke klandres for, Hun prøvde jo bare å forespeile eventuelle reaksjoner som kunne, ja som *Hun* kunne utløse, så derfor gjorde Hun det som alle dyr gjør og Hun med for Hun er jo og et, slik som det,

hun ble underdanig, servil,
logret og pistret,

og ble kjedelig å være sammen med. Og dette er faktisk klassisk hvis du vil spørre meg om det, for det har jeg lest, at hvis du havner i destruktive relasjoner eller situasjoner og begynner å utvikle reaksjoner og handlings-mønstre ut av dette som viser at du er underdanig og du blir blass og gjennomsiktig og ikke så morsom, det er da vennene dine faktisk svikter deg. Du er bare halvparten av det du var, så hva gjør du og hva skjer? Sannsynligvis skyves du videre inn i bobla i stedet for å bli reddet ut og der i et slikt øyeblikk av virkelig forlatthet så står Hun og tar en vurdering på om ikke veien innom Blå er å gå: ja gå dit.

Og det er jo også sånn at når noe har blitt så livløst i en så kan jo kanskje noe annet kunne tenkes

å ha det litt mer livlig og det er vel det Spydig tenkte til å begynne med, det var bare så flaut å dra unnskyldninger etterpå, fordi det måtte Hun jo på Løkka en gang, si unnskyld til Broeren til Kjekken, Hun hadde ikke vært seg selv sa Hun, ja Hun hadde vært helt ute *flirte* Hun og det var vel ikke egentlig tilfellet så Broeren kjøpte ikke den og Hun gjorde det ikke bedre da Hun møtte Kompisen hans på kafe tilfeldigvis og la ut om narsissistiske personlighetsforstyrrelser som sånne som gjør drøye ting har, men akkurat det slo jo tilbake på henne, som nettopp gikk rundt og bet folk. Eller det siste: *gjorde Hun det*, kanskje Hun bare hadde tatt 180 grader på noe som hadde hendt henne, ja var det ikke lettere å forstå det med et bitt for eksempel, hvis Hun lot seg selv stå i skoene til den som egentlig bet?

Det er Over

Han Kommer Aldri Tilbake og det akkurat da (sånt passer jo aldri sant), sa Han: samme hva: never! Ja samma hva Hun sa så var det Over, Dødt, Ødelagt, ja det var DØD.

Det Han hadde hatt med henne var DØD og SLUTT og over. Og forresten, nå hadde Han det endelig bra i livet sa Han.

The Night Josh Tillman Came To Our Apt

Skulle Hun aldri mer gå rundt i ukesvis og grue seg til å måtte sove med ham? For det var noe

Han krevde at Hun skulle gjøre, Hun ble helt nervevrak av det, og alt det røffe, men det var helt til Hun fikk vist Ham hva det å elske virkelig var at det er å krype inn i noens hode med fingertupper og det som er stille, det er et språk, men det er mulig og fullstendig sannsynlig at Hun tar feil, at for noen innebærer det både ørefiker og kniver, ja Hun var jo sinnsykt full av innlevelse over det flerret Han plutselig hadde i ryggen, og Han fikk seg selvsagt ikke til å fortelle at det kunne ha vært en del av et litt vel spennende forspill.

Jeg kan vel da mer enn anta at Hun gikk derfra etterpå og følte seg brukt. Nei det var absolutt ikke klangbunn (for sånt) der inne i hodet hennes til å ha kjent et eneste lite øyeblikk av glede over å dominere og plage en annen, men Hun følte ikke avsky heller. Det ble heller ganske blankt og tomt der inne, men bare *enn så lenge*.

Favorite Ghost/Memoir

I sofaen med pcen om natta når alle sov, og Hun også. Det var da Sårbar kviknet til, og av og til våknet Hun med øyne som var hovne og såre etter en slik natt og Hun skjønnte ingenting, Hun tenkte: Jeg må få byttet ut den sminkefjernerer, og så gjorde Hun nettopp det: *byttet den ut*, for så å havne i samme sporet en gang til, til det ikke var flere sminkefjernere å prøve lenger. Og det slo hverken henne eller noen andre at Ei eller Anna inne i henne satt og gråt i nettene, og heller ikke *hvorfor*.

Riptide

mens Thea og Sårbar eller en av de gråt ned i tastaturet den ulykke det var å ikke kunne leve med en man elsker bare (trodde de) fordi Hun har blitt plaget og så nektet å erkjenne dette, så var det først etter nettene på pc Hun plutselig så hva (altså fortsatt Thea eller Sårbar)Hun hadde gjort, det var utgjort også altså, her hadde Hun tatt kontakt med halve musikkbransjen og i tillegg reklamebransjen og sendt av gårde tekster og det uten blygsel. Ja Hun hadde vært *full av tro på sitt eget talent!* Eventuelt og *livredd for følgene det kunne få å ikke få sagt det Hun hadde å fortelle*.

*Ung kvinne full av seg selv,
og det var etterpå det ble flaut.*

Jammen vi kan jo bruke dette sa de med entusiasme og vi kommer til å bruke det likvevel og Hun sa nei please da ikke bruk det det er jo hjerte&smerte og jeg visste ikke hva jeg gjorde jeg bare skrev og sendte av gårde det jeg skrev og jeg var helt ute, jeg lover: jeg var ute og syklet da jeg skrev de greiene der, trekk tilbake og ikke bruk tekstene mine og bruk

*og la meg være
i det minste: ikke bruk navnet mitt,*

men innimellom dukket det opp noe Hun dro kjensel på, altså hvor mye hadde Hun klart å taste av gårde, det var en del virket det som. Så et par ganger dukket det og opp en notis i en og annen avis: den norske tekstforfatteren trakk seg. Hun knøvlet den sammen da, notisen, og kastet den.

Derfor, mange år orket Hun ikke høre på musikk, og hun så ikke på tv. Så da Han plutselig skrek: *hvorfor har du ikke brukt musikken* så svarte Hun *hæ* og *hva* og *jeg skjønner ikke hva du prater om*.

det mest sjenerte av
skulle det
men mest av alt, så hang det sammen med: å alltid være redd for en mann.

På en god dag: Jeg skrur på P3!

Og det helt til Hun en dag hørte den smektende låta med smilesnilestemmer og det gikk kaldt nedover ryggen hennes for hvordan var det mulig. Jo kanskje var det slik:

Og hvordan det kom til det hadde jo startet lenge før, den gangen Hun satt og tegnet små erotiske tegninger på pikrommet som Hun siden rev i stykker og kastet fordi Hun skjønte at moren hadde fått snusen i det og kom og kikket på tegningene hennes med mamma-urolighetene sine og det ødela jo det pirrende det var i det med de tegningene og la på toppen et lag med SKAM, og det med tegningene hadde Hun begynt med etter at de hadde funnet en kassett med porno i skogholtet borte ved huset med den fine eplehagen, og det var høst og de var der som vanlig på epleslang og det var da de fant tapen og de rotet senere frem en walkman og det var så spennende at det fantes knapt ord og det var forbudt og pirrende og da de hadde kastet tapen, ja for det ble jo for mye rett og slett, så begynte Hun å tegne og kaste.

Hun utviklet seinere en teori på det, at hvis noe var a. Spennende og kanskje Pirrende, og b. Fylt med skam av en eller annen grunn så var det Hun ville gjøre c. Kaste det: borte! Og når Hun kastet det så kunne det også bety å retusjere eller viske bort, en real hjernerens.

Og det var det som skjedde den dagen Han var innom og kikket på de lovende tekstene hennes og det var som f at Hun så hatefullt hadde raljert over reklamebransjen i en av de og Hun glemte det at den spydige lille teksten lå der inne mellom alle de andre tekstene,

som en liten svart mine
klar til å eksplodere og utslette sånt som var potensielt fint.

Og det var det som skjedde, eller, ja versjon:

1. Av det: Han fikk tekstene med seg, hele bunken skrev Hun ut, og Hun akkurat da hadde Hun ikke annet å tilby Ham enn de tekstene og da Han gikk så sa Han at Han godt kunne hjelpe henne med å dø (det kan ikke nevnes ofte nok) og Hun kvapp og ja du husker sikkert hva Hun sa da (pamflett/kapittel 1), men Hun husket jo og at dette var relatert til noe Hun hadde sagt en gang. Og da Han hadde gått satte Hun seg til pcen igjen og da så Hun den lille bomben av en tekst, om reklame, og Hun skammet seg, så ja: pekefingeren hoppet til delete og gjett: Jo Hun glemte det hele. Altså: A. Mann. B. Relasjon? C. Trussel om endelikt. D. Tekster, ganske mange tekster i ett dokument uten kopi eller backup.

2. Ja *frels* alle som jobber med reklame liksom! Hun slettet hele mappa.

Og hoppet i stolen da noen hadde klart å få til et så vakkert musikalt punktum av det Hun hadde vrent ut av seg.

det mest sjenerte av

skulle det

men mest av alt, fortsatt, så hang det sammen med: å alltid være redd for en mann.

Sangreferanser:

Do You Realize?? The Flaming Lips, & thanks to Ben
But They dont Talk Back
Delirious, Susanne Sundfør
Come On Back This Way, Jack Ladder
Ghosts, OnanOn
We Kissed, *The Wiper*, *Jack the Ripper*, Nick Cave & The Bad Seeds

Something You do/ Mr Mistake, Cold Mailman, Nevermen
Fortune`s Fool/ Into My Arms/ Hiatus/Nick Cave
Weave Your Web, *Deep Web*, Magic Portion
Manymany Emmas ooh ohh Anna da,
Thankyou, Røyksopp
Let Me In, Kleerup, Susanne Sundfør
(Arnalds)
Lysekrona, *Flashbulb*, *Litulb*, *Culb & curb(Chandelier)*(Sia)
The Night Josh Tillman Came To Our Apt- Father John♥
Favorite Ghost, Team Me
Memoir, Villagers
Riptide, Vance Joy
+ *Flashbulb*, *Litulb*, *Culb & curb*